

Tato magisterská práce zkoumá faktory, které určují schopnost neziskových organizací ovlivnit podobu Evropského instrumentu pro demokracii a lidská práva (EIDHR). Jako případovou studii autorka zvolila období mezi lety 2006 a 2007, kdy byl tento instrument reformován v rámci obecné reformy instrumentů vnější akce EU. Prostředky EIDHR jsou primárně určeny neziskovým organizacím a jsou tak pro neziskové organizace pracující v této oblasti důležitým zdrojem příjmu. Neziskové organizace jako hlavní příjemci hrají důležitou roli v strategickém utváření instrumentu a jeho programování. Tato práce zkoumá jejich lobbingové strategie a zároveň institucionální rámec, ve kterém se pohybují. Práce vychází z několika teoretických základů, od teorie lobbingu, přes koncept struktur politických příležitostí (political opportunity structures) po nový institucionalismus. Práce využívá metody rozboru procesu a analyzuje kauzální mechanismy spojující zájmy neziskových organizací a změny v programových dokumentech instrumentu. Hypotézy jsou testovány na třech oblastech instrumentu: podpoře ochráncům lidských práv, podpoře demokracie skrze politické aktéry a prevenci konfliktů.